

ባራት ሰዓት ከቤተ መጻሕፍት ሲመለስ ሁለት

ሰካራሞች ሲጓተቱ ደራሲው ስላየ የሴት

አደሪን ሕይወት ለመግለጥ የተሰናዳ ቅኔ ።

ውቤ በረሃ ።

መጽሐፉ ያዝዛል ባል አክብሩ ብሎ ሴቶችን በሞላ
 ሀብታም ደኃ ሳይል ሁሉንም በጅምላ
 የዘመኔ ሴት ግን ክፉ ሰው ቀልቃላ
 ባል እየደፈረች ከእግዜር ብትጣላ
 ሌት ተቀን ብትሠራ አፈፍ ብድግ ብላ
 የቤቷ ቀዳዳ መቼም አልተሟላ ።
 ባል የሻረች ለታ ልትሠራ ዝሙት
 ተለይቷት ሄደ ከቤቷ ረድኤት
 የምትሠራው ሁሉ የስላም ዶቄት ።
 የዘመኔ ቅሬ ባመት ባሏ ታማ
 አምጡ ልብላው አለች ዶቄቱን አስልማ ።
 ያን አስልማ በልታ ከሆዱ ሳይረጋ
 ወጣ ተቀመጠች ከደጅ በዲንክ አልጋ ።
 መጽሐፍና ደብተር ይዞ በሻንጣው
 በሩቅ ሲሄድ ዐየች አንድ አልፎ ሃጅ ሰው፤
 ሎጋው ና ና ብላ በዐይኗ ጠቀሰችው
 ዘወር ብሎ ባያይ በቃሏ ጠራችው ።
 ጎበዙ ደንግጦ ዘወር ብሎ ቢያይ
 ከመሬት በቀረ ሰው አታይም ወይ?
 ብላ ወቀሰችው ያችው አታላይ
 እቱ ሆይ ስቸኩል ደግሞም በባሉ ላይ
 ለምን ታወሪያለሽ እንዲህ ያለ ጌጋይ፤
 ብሎ ተቈጥቷት ቢሄድ መንገዱን ።
 ተው ና ስማ አለችው ልትነግረው ጉዷን ።
 ጊዜ ለማሳለፍ አክብሮ ባልን
 ሳይሠሩ ለመኖር መላ ዘመንን ።
 ቂሎች ያወራሉ ለምቸት ብለው
 ለመኖር ባይችሉ ዐስቦ እንደኔው ።
 ካታለለች ጋራ ባሎችን ከሻርሁ

ሕግም አይጠይቀኝ ሙሉ ነጻ ሆንሁ ።
 ባል የማታከብሪ ሕግም የሌለሽ
 ለካስ ሕግ አያውቁ እንስሳዋ ነሽ ።
 የማነህ ነሁላላ በጣም ምታስደንቅ
 ገልሙቻለሁ ስልህ ሕግን የምትጠይቅ ፤
 ና እልቅ እንጫወት ሞት አይቀርምና
 አሸቀንጥረህ ጥለህ እንዳለህ ክብርና
 ቅረብ ተሳለመው ከንፈሬ አቡን ነው
 መቅደስ አከላቱን እንድትቀድሰው ።
 እቀድሳለሁ ስል ባካል መቅደስሽ
 ክብርናዬን ጣልሁኝ አፈረስሁልሽ
 ደግሞ እንዳላገባሽ አንችኑ በሕግ
 ክብር የለሽምና እኔ ምን ላድርግ፤
 አምላክ የሠራውን ንጉሥ ያወጀውን
 በከንቱ አትድከሚ አላፈርስም ሕግን ፤
 ራስሽ ወስልተሽ ባል ከመድፈርሽ
 አምላክ ያዘዘውን ሕግ ከመጣሽ
 በጣም ሚያሳዝነው ሰውን ማጥፋትሽ ።
 ከዚህ በፊት ያዩሽ ሰው አጥፊ ናት ሲሉ
 እረ እንዴት ለዩኸኝ እኔን ከዚህ ሁሉ ፤
 በዩ እቴ ደኅና ሁኝ እንዳታጠፊኝ
 በቅርቡ እንዳልመጣ ብዙ ሥራ አለኝ ።
 አጥፍተህ በኋላ እንዳትቸገር
 ውለህ ከኔ ጋራ አብረን እንደር ።
 እንኳን ማደርና ካንች ጋር ከዋልሁ
 ጠፍቻለሁ እንጂ በዓለምም የለሁ ።
 አሁንም ልገሥግሥ ሳልጠፋ በፊት
 ቀኑ ሳይመሸብኝ ሳይመጣ ሌሊት ።
 ብሎ ብድግ ሲል መስላ የምትሸኝ
 በጆሮው አለችው እንድትጠይቀኝ
 ያለበለዚያ ግን የማጠፋህ ነኝ ።
 ብትለዩኝ ባትለዩኝ መቼ ተጨነቀሁ
 ምንም አታጠፊኝ እኔ ካልመጣሁ።
 ሰው አጥፊ ናት ብሎ ስሜን የሚያጠፋው
 ሐሰት እያወራ እረ ከቶ ማንነው ፤

ልንገርህ ርግጡን ሳንሰናበት
 መልክንም አልረሳ እንጂንስ ማጥፋት
 ያስደሰትሁት ሁሉ ዘመድ አይለኝም
 እጄ አመድ አፋሽ ነው አመስጋኝ የለኝም።
 ከሥራ ዋለና ቢገባ ቤቱን
 ልጆቼን ሊጠይቅ ሊያጫውት ሚስቱን።
 በንዝንዝ ለበቅ በምላስ ጅራፍ
 ሚስቱ ነደፈችው ከቤቱ ደጃፍ።
 ወዲያውም ሩጣ ከገንዳ ንባብ
 ብታራግፍበት ጭቅጭቋን ንብ።
 መርዟ ቢያካልበው አጣና መድረሻ
 ሲመሽ እየሮጠ አረገኝ መሸሻ።
 እኔም አስተውዬ ተገፍቶ መምጣቱን
 ቶሎ ተቀበልሁት ከፈትሁና ቤቱን።
 ሸክሙ ንዝንዝን አራክፎ ጣለና
 ገብቶ ተቀመጠ ሰውነቱም ዘና።
 መሰለ የወጣ ከመከራ ቤቱ
 ከኔ እንደ ደረሰ ልቡ በመጥናቱ።
 ዕፁብ ድንቅ ነው አለ የቤትሽ ንጽሕና
 ደግሞ አቀባበልሽ ሰውን በትሕትና፤
 ብቻውን ሲቀመጥ እህል ማይብላው
 ከሚስቱ ጋር ሲሆን ውኃ ማይቀምሰው።
 ጉረሮውን ዘግቶ ገንዘቡንም ቀብሮ
 ከሚኑ ከልጁ ያለውን ሠውሮ
 ምሽቱን ባየ ቊጥር ግንባሩን ከፍትሮ
 ዘመዶቹንም ሲያይ ፊቱን አጨማትሮ
 በዚህ ዓለም ሲኖር በጣም ተቸግሮ።
 ከዕለታት አንድ ቀን ወደኔ መጣና
 ልቡ ተማረክ ባሳየው ትሕትና
 አጥብቆ አደነቀ የኔን ቅልጥፍና
 ዐይቶ ስለማያውቅ እንዲህ ያል ንጽሕና፤
 እኔም አቀርባለሁ ለእግዚአብሔር ምስጋና።
 የረገመችውን እናቱ ማለዳ
 ምታባርረውን ሚስቱ ማታ ነጉዳ።
 እባክህ አምጣልኝ ስታሮጥ ከቤቱ

ብዬ ነበርና ማልዳ በጸሎቴ ።
 ሁሉን እንዲጋብዝ እየገብተን ሁሉ
 ሚያዝዝኝን ሁሉ ወዲያው አቀረብሁ ።
 ሁለት እንደ ፈጆ ስካር ዘውዱን ደፍቶ
 ዓለሙን ጋበዘ መቶ ብር አውጥቶ ።
 በጣሙን ለገሠ በወግም ፏለለ
 ሥጋዬን ቢበሉት አያመኝ እያለ ።
 ዓለሙን ሲጋብዝ ስለመሸበት
 ገንዘብ አለው መስሎኝ እንዳይጠፋበት
 ጥሩ አልጋ ሰጥቼ እኔ አሳደርሁት ።
 ዳሩ ግና ሰክሮ እየገላመጠኝ
 ሌሊቱን አደረ ሲያነሣ ሲጥለኝ ።
 ማልዳ ብጠይቀው ያልጋውን ክራይ
 ሲያነሣ ሲጥልኝ ሲያሳየኝ ሥቃይ
 ደንቡን እንዲሰጠኝ ያደረበትን
 በጎረቤት ሁሉ የታወቀውን ።
 ትላንትና ማታ የሰጠውሽ ብር
 እንዴት አይበቃሽም ላንድ ቀን አዳር ፤
 ለመጠጥ ነው እንጂ መች ለኔ ነው ብዬ
 አንቁ ያዝሁትኝ ትልቁን ሰውዬ ።
 ከሱ በዶ ሁኖ በያጣ ሚክፍለው
 አጥብቆ ለመነኝ ጠፋው መድረሻው
 አታላይ ነው ብዬ ጣቢያ ብወስደው ።
 ብዙዎች ፖሊሶች ከጥንት የሚያውቁኝ
 በዚህ ነገር ጊዜ አቅፈው ረዱኝ ፤
 ሁለት ሳምንት አሥረው በራብ እየቀጡ
 ሒሳቤን በሙሉ ይዘውልኝ መጡ ።
 ስለዚህ ዐይቸው ስላልሁትኝ ችላ
 አጥፊ ናት እያለ ያወራል በሞላ ።
 እስኪ አንተም ፍረደው ይህንን ነገር
 ከኔ ጋር ካልጋዬ በደስታ ሊያድር
 ይዘልኝ ሲመጣ ብቻ መቶ ብር ።
 እንደዚህ ከሆነ ለሰው ውለታሽ
 አካልሽ ተወዶ እሳት ሆነልሽ ፤
 ካንች ጋር ሚጫወት በጣም የደለው

አቶ ሥራ የለሽ ባለጊዜ ነው።
 አሁን በጨዋታሽ ትምህርት ብብዝን
 አባቴ ያየኛል ቁጥ በማዘን፤
 እቴ ደኅና ሁኚ አትቀየሚኝ
 እንዳላጫውትሽ ሰዓትም የለኝ።
 በትምህርቴ ጊዜ ደግሞውንም ፈቃድ
 ስለሌለኝ ልሂድ ጊዜው እንዳይረፍድ።
 ለምሳሌ ያህል ትንሽ ነገርሁህ
 ጊዜው መምሸቱ ነው እንግዲህ ይበቃህ።

ልብ

እግዚአብሔር ይስጥልኝ እናቴ በጣም
 እንዲህ ያለ ቅኔ ስምቴ አላውቅም።
 በጎዘንሽ ጊዜ እንዲህ የገጠምሽ
 እረ! የሠርግሽ ለት ምን ትዘፍኛለሽ፤
 በጣም ያስደንቃል የልቅሶ ሙያሽ
 ደግሞም እንደዚሁ ቢያምር ዘፈንሽ።
 ካንቺ የሚጫወት ዘለዓለም ተረብ
 ሳይጠማው ይኖራል ደግሞም ሳይራብ።

አትዮጵያ

ሰውን እንደአመሉ እንደ ግብሩ ስሸኝ
 ከሚያለቅሰው አልቃሽ ከዘፋኝ ዘፋኝ ነኝ።
 ዘፈኔም አንዳንዱ አሁን ትዝ ሚለኝ
 የሚከተለው ነው ተግተህ አድምጠኝ።

ዘፈን

ምንው ባደረገኝ ዝንብና ትንኝ
 ከከንፈርዋ ሁኚ እሽ እንድትለኝ።
 የእመይቴ አካሌ ልጅ ትራስ ዘቅዘቋት
 ቀና አድርገኝ ብትል ቀና አደረግኋት።
 ምነው ባደረገኝ ያባትሽን አራሽ
 ዘር አለቀ ብዬ ቀን እንድጠራሽ።
 በይ ተይው ደኅናዬ አንች እንዳልሽው ይሁን
 ማታም ብትዬ ማታ ግድም ብትዬ አሁን።

ያይነ ጥሩ ባል።

ሰንቱን በወጨፎ ብዬ ልጨርሰው
 ዐይንሽ እየጠራ ያሚያመጣውን ሰው።

ክንፉ ሚባልየ ገብዝ የወደደች ፤

ደሮ ያረዳችሁ ቆቅም ያረዳችሁ
ሥጋውን ብሉና ክንፉን እባካችሁ

ፊንታዬ የምትባል ሴት ወዳጅ ።

ስመባቻ ሥጋ ምነው መለየቴ
አትልኩልኝም ወይ ፊንታዬን ከቤቴ ።
ላለበላ ሳሚ ላስታ መንገደኛ
ጫማ አድርጎ መሄድ መልካም አማርኛ ።

ምሽቱ በራ ሰው ስለወደደች ።

እንካ ብላ አለችኝ ደረቁን እንጀራ
እስዋ በነካካው በራሰው ልትበላ ።

መልስ፡

አንድም ላም ብትኖረኝ በድኃ ንብረቴ
ወተቷን ጠጥቼ ቅቤዋ በአናቴ
በራሰው በራሰው፡ ብራሰው አንጀቴ ።
ምን ያጣላችኋል ሌላ በወለደኝ
ቡጢ ግጠሙና የጣለ ይውሰደኝ ።
እኔ ግንዘት ሁኜ አንች ቁስ ሁነሽ
መቼ ተገናኝተን ትደግሚኛለሽ ።
እኔ ቁሱ ብዬ ጥናን የሚይዘው
እሱስ ደብተራ ነው የሚወዘወዘው ።
ተምሬ ነበረ መቶ አምሳ ዳዊት
አሰረሳሽኝ አንቺ ሁሉንም ተውሁት ።
እኔ ሴቴ ብዬ ጥጥን የሚሠራ
ለካስ ያባዝታል ያሳሳል ደብተራ ።
አቡስንት አረቂ አስጥለሻል አሉ (አደራ ሁናበት)
መቼ ትጠሪዋለሽ እቴ ሰውን ሁሉ ፤
ከዛሬ ጀምረህ አንድ ብለህ ቁጠር
ከሰብን ወዳያ ሰው እኔም አልጨምር ።
አጎንብሼ ልሂድ መስዬ ጦጣውን
ሸጋ ልጅ ወድጄ የማልዋጣውን ።
ዘንድሮ ለጠንቄ ሾጤ ልጅ ወድጄ

ውኃ እጨብጣለሁ ማልጄ ማልጄ ።
 አንተን ያማረህ ለት ትመጣለህ በግርህ
 እኔን ያማረኝ ለት ማነው የሚነግርህ ።
 እኔን ያማረኝ ለት ስመጣ እንዳየሽ
 መግደርደሩን ትተሽ አንችም ነዬ በግርሽ
 የላዳኑን እህል ዶሮ ሲበላብሽ
 እሽ በዬ አንች ልጅ ሰው ፈረደብሽ ።
 ጉብል ስታበጥር ዶሮ እየበላባት
 እሽ ስትል ጊዜ እንዴት አማረባት
በላይ የሚባል ጉረምሳ የወደደች፡

ያባይ ውኃ ሞልቶ በያሻግርህ
 በላይ አትመጣም ወደ ባተታ ዙረህ ።
 ጉብል አንተና እኔ ዘመቻ ወርደን
 አህያው ሙቶብን መጫኛው ጠፍቶን
 ተሸክመን መጣን ያን ሁሉ ውድን ።

ቀረርቶ

ከዚህም በላይ አቅራቢሁ
 ከጉበዞች ጋር እሸልላለሁ ።
 ሀገራችን ጉጃም ወንዞችን ዐባይ
 እኛ ሰው ብንገድል ይቈጡናል ወይ ።
 እናንተም መጣችሁ እኛም ቁየናችሁ
 ሂዱ ተመለሱ አጣነው ብላችሁ ።
 ከላሹስ ከሰሰኝ ምስክሩን ያየው
 በውጅግራ ጥይት ወገቡን ስለየው ።
 ጀግና ብርሌ ነው ተሎ ይሰበራል
 ፈፈ ተራራ ነው ዘለግለም ይኖራል ።
 ጥይት የት ይገኛል ወገብ ቢዳስሱ
 ሱሪን ከፍ ከፍ አርጎ ደገላ ካልጣሱ ።
 እንረስ ብትሉ ተማከረን እንረስ
 እንተወው ካላችሁ ተውት ዳዋ ይልበስ ።
 እንኳን የኛው ጉጆ የከሸሸለው
 ግንቡ እንኳን ፈረስ ፋሲል የሠራው ።
 ተኩሶ አስተኩሶ ይገባል መሸሽ

እንዴት ወስኸ ወስኸ ገና በትንፋሽ ።
 ወይ እማኝ ወይም ዋስ ሳይሆን እንዳበደ
 እንዲያው በሰው ነገር እየቀላመደ
 ቀለህ ምላሽ ርእሳስ አበድሮት ሄደ ።

በልጅነቱ የተበደለ ።

ዐርብ ሮብ ጦመኛ እንግደፍ ያላችሁ-
 ጊዜ እንዲህ ያደርሳል ዕዮት ሳሳያችሁ ።
 ከዳገት ላይ በሬ እየጠመዳችሁ-
 ኋላ መመለሻው አንዳይቼግራችሁ ።
 ጥራኝ ዱሩ ጥራኝ ጉራጉሩ
 ላንተም ይሻልሃል ብቻ ከማደሩ ።
 ዐባይ ጉደል ጉደል ቀጭን መንገድ አውጣ
 የከፋው ወንድ ልጅ ተሻግሮ እንዲ መጣ ።
 ወይ አገሬ ዳሞት ወይ አገሬ ጐጃም ሞፈር
 መቁረጥ ያውቃል
 ካልተለበለበ መቼ ይታረቃል ።
 ቢገሉ ምን አለ ቢቀርጡ ምን አለ
 ያበት ሀገር ቢቀር የእናት አገር አለ ።
 ውረዱ እንውረድ በቀልቀለቱ
 የሞተ ይሙት ታልቅስ እናቱ ።
 ይህን የመሰለ ብዙ ቅረርት አለኝ
 ሁሉን እንዳልነግርህ ጊዜውም አጠረኝ ።
 ከፍከራው ደግሞ ጥቂት ልንገረህ
 ክራር እየመታሁ እንዳጫውትህ ።

ፍ ከ ራ ።

ነጭ ገዳይ በየሸረሩ
 ጥቁር ገዳይ በየደንበሩ ።
 እገረ ቀጭን መልክ ክፉ ሰው
 ከጦር ሜዳ ላይ የሚያስለቅሰው ።
 ባለውሉ ባለቁም ነገሩ
 ሲሸበር ይደርሳል ሲወረር አገሩ ።
 ኀይሌ የጐራው ባላ
 በሮ ይደርሳል ጦሩ ሲላላ ።

ኅይሌ ክፉ ሰው

በጥቁር ሐሞት የተለወሰው ።

ዱብ ዱብ እንደበረዶ

በልጅነቱ በረሃ ለምዶ ።

እናት አባቱ ያላሳደገው

እንደ ዝንጀሮ ጭሮ ያደገው ።

አምሳ ቢወለድ አምሳ ነው ጉዱ

ከተበረከ ይበቃል አንዱ

ያረብ ጎራዴን ጀግና ጎበዜ አገንድሮሻል

ውኃ ቢጠማሽ ደም ያጠጣሻል ።

አካኪ ዘራፍ እንደ ጉሽ ጠላ

ፈረንጅ ይቁላል እንደባቁላ

በጣም ያስፈራል እንደ ግስላ ።

ክራር ።

ዕፁብ ሽፍሽፍ ውኃ መሰለቅ

በሆድ ቂም ይዞ በአፍ መተራረቅ ።

በደረት ስፋት ቢሆን ነገሩ

እኒህም እኒያም ወንዝ ባሻገሩ ።

ጨረቃ ቢደምቅ ሸማ አያደርቅም

ካልቁረጡበት መውደድ አይለቅም ።

በበቀለበት ዱባ አያፈራም

እሄዳለሁኝ መሄድ አልፈራም ።

ሳብ ብሎ መሄድ ከፈራ ልብህ

ዐይን የለሽ ታጋር ይጫወትብህ ።

ከጎበዝ አለ አንዳንዱ ፈሪ

ጠበንጃ ይዞ ደንጊያ ወርዋሪ ።

የፈሪ ቀለብ ስፈር ዘንጋዳ

ቢኖር አይጠቅም ቢሄድ አይጎዳ ።

አውያ አውያ አውያ አውያ

ሰፈር ያደምቃል ንጉላና አህያ ።

ምን ያበደ ነው ምን የተሟረ

ባንዲት ጠብመንጃ ይዟቸው ዘረ ።

እኒያ ሲመጡ የሚገጥማቸው

አንድ የከፋው ነው አንድ የተመቸው ።

የተመቸውስ አይነካቸውም
የከፋው ገብዝ አይለቃቸውም ።

ቅ ኔ ።

ልብ እልቅሶሽ ኅብር ነው በገናሽም ቅኔ
ቀረርቶሽም ቀስቃሽ የሰውን ሁል ወኔ ።
ይህን የሰሙ ሰዎች ሁሉ
በጣም ተደንቀው ግሩም አሉ ።

ኢትዮጵያ አንተ ከሰማኸኝ ወጌን ካዳመጥህ
ድግሞም ከዚህ በላይ ቅኔዬ አለልህ ።
በውስጠ ወይራና በሰምና በወርቅ
ተጠቅሎ ሲቀርብ ልብን ሚያስደንቅ ።

አማርኛ መወድስ፤ (መሪጌታ በጽሑ) ።

ባወቀው በረሃ ጥበብ፤ ይዟቸው ወረዳ
የጥበቡ አድማስ አክሊል ተማሮችን ሁሉ ዛሬስ
ተባራሪ ጥይት ረታብ በላይና በታች ሲፈስ
ደግሞ መወድስ ከንቱ ሰው በዋለበት ቀረ ሳይ
በቃ ለቄስ
ክፉ መራኑት ባላንጋራ አያበቃምና ለቄስ ብድ
ሩን ሳይመልስ
ፈሪ ሰውሂ ድንቁርና በላይና በታች ሲፈርስ
መወድስ ባለሰለባ ጀመረ ይነሳነስ
ያንቀጽ ዘበኛም ዲያቆን ከጥግ እንዳይደርስ
በደብረ ቍስቋም ተቀየደ የበጽሔ መወድስ መት
ረየስ ።

ግርማዊነታቸው በጎጃም መጡ እየተባለ

ሲወራ በግዕዝናበ አማርኛ ደራሲው የዘረፈው መወድስ፤

ፀሐየ ዓለም ብሩህ ኃይለ ሥላሴ ።
እምነ ምስራቁ ሀገር አመ ሠረቀ ቀዳሙ
መሳፍንተ ኅሥርት ሮም ነጋድያነ ዓለም ኩሎሙ
ሰበኩ እንዘ ይብሉ ኢየዐርብ እምድግረ ሠረቀ
ለየዋህ ሕዝቦሙ
ንሕነስ ኢነአምን ምሉዐ ብዙኅ ሐሰት ዘንተ
ስብከቶሙ ።

ፀሐይሂ ኃይለ ሥላሴ ለእመ የአርብ በሙ-
በፍኖት ዘሰብአ ሀገር ጽልመተ መዓልመት
ይውግጠሙ-
በሕቱ ይፈቅድ ለኖሎተ ሀገር ልበሙ-

ዕርበተ ፀሐይ ኃይለ ሥላሴ ወለሰብአ ሮም ዕረፍቶሙ፡፡

አማርኛ መወድስ፡፡

ኃይለ ሥላሴ ፀሐይ ንጉሠ ብርሃን
በወጣ ጊዜ በነግህ ከምሥራቅ ሀገሩ ቅድስት
አብርቶ ሊያሳየው ሁሉን ለሰብአ ጀነብ ፍጥረት
የዋህ የሮም ነጋዴ አንድ ጊዜ ከወጣ አይገባም መስሎት፡፡
ብሎ ሰበከ ለወገኑ አይመሽምና ቀኑ ፈጥኖ መሄድን ረሱት
ፀሐይሂ ኃይለ ሥላሴ ሲገባ ድንገት
ይውጠዋል የቀን ጨለማ የሮም ነጋዴን ፋሽሽት፡፡
እንመኛለን እኛም የበግ ረኞች ጥይት
ግብአተ ፀሐይ ኃይለ ሥላሴ ለሮም ነጋዴም ዕረፍት፡፡

አንጻር፡፡

መግዝዕ ቅዱሳን ገድል ለእመ ተጠብሐ
ገብረ ሕይወተ አብ ነዳይ ወሰደ አነዳሁ-
ወቀርነ ርእሱ ወሰደ ተክለ ሃይማኖት እኀሁ-
ከመ ይቅዳህ ቦቱ ወይነ እግር ስቴሁ፡፡
ወንግሥተ አዜብ ብእሱት
ሕምምተ ሐቄ ጥበብ ወሰደት ሰኰናሁ-
ጊዮርጊስሂ በዓለ ዕፃ እምነ ሰማዕት ሐራሁ-
ዐቢየ ወንድሰ ወሰደ በዕፃሁ-
አምጣኒ ነሎ ያጸግብ ገቢረ ተአምር ሥጋሁ-
ለገድለ ቅዱሳን መግዝዕ ላህም ዘግዙፍ ነሉንታሁ፡፡

መሪጊታ በጽሐ፡፡

ለቀርባኒ ጳውሎስ ሰይፍ መድኃኒት ሥጋ
አመ ፈተትዎ በጽሐ ፮ ለጊዮርጊስ
ማኅበራሂሁ ዮሐንስ ወፋሲለደስ
ወሠረገላሁ ለያዕቆብ በጽሐ በምክረ አሐዱ ገላውዴዎስርእስ
በግዖ እስመ አግመረ ዘቀደመ ይስሐቅ ዘቂቀ ሥጋ ወነፍስ

አመ ወፅአሂ ዝክረ ስሙ ለዘካርያስ
 ሰፍሐ አነዳሁ መርድኦ ወንጌል ዲዲሞስ
 ከመ ያንሥኦ ሰይፈ ተረፈ ቶማስ
 ቅድመ ሕዝብ ተጋድሎ እስመ ጸውዖ ገላውዴዎስ ።

ልብ አማርኛውና ቀላሉ ቅኔሽ
 እናቴ ብትፈቅጂ ይብቃሽ አባክሽ ።
 የቅኔ ጎዳና የቅኔ መንገድ
 ምታውቁው እንዳለ ነግረሽኝ ልሂድ ።

ኢትዮጵያ ሚገባህ ከሆነ ከተረዳሽው
 ጋቢህን ዘርግተህ በል ተቀበለው ።

መውድስ።

ለዘለዘ ወይን ዘኤቦር ጌጳ ጌጳ ሙሴ
 ጌጳ ጌጳ አውሴ ሰናክሬም ዘሎምና አሚስያስ
 አኔረ ኤልፋዝ ጌልጌላ ግየጳ ዴማስ
 ጸልቦ ገላውዴዎስ ሐመልሚሉ፣ አድራዛር ጠፈረ
 ደመና ሆነሃርድ ርእስ
 ሥጋዌ ሶርሶር ኅሠሣሁ
 መጠነ ዜቦር ቅቱሉ ክቡረ በቄላት የብስ
 ዘዘወይንሂ ዘሰንሴሬቅ እግረ ሕዝቅያስ
 ቴልጌልቴል ፌልሶርሠረገላ ዘበብላዶስ በልዳዶስ
 ፍና ደማስቆ ደመና ዘስናውክሮስ
 በዘባነ መብረቅ ሠረገላ ይገይስ ይገይስ ።

ልብ አሁንስ ገረመኝ እረ ሳቄ መጣ
 ጳጳ ዘዘ ዘዘ የሚል ቅኔ ጣጣ

ኢትዮጵያ ቅድም ብዬሃለሁ እኔ አይገባህም
 ሲቸግርህ ብትስቅ ዋጋ የለውም ።

ልብ ቅኔስ እስማለሁ እኔ ያንች ልጅ
 በማያውቀው ፈንታ ሳቄ ፈጀን እንጅ ።
 ማን ነው ያስተማረሽ ይህን ሁሉ ዕውቀት
 ወረብና ቅኔ ደግሞም መጻሕፍት፤

ኢትዮጵያ ተማሪ ቤቶቼ ሚከተሉት ናቸው
 አለፍ አለፍ እያልሁ እስቲ ልጥቅሳቸው ።
 ሞጣ ቀራንዮ ዲማ ደብረ ወርቅ
 ዘለዓለም ይጎርፋል ቅጥር የለሽ ምርቅ ።

ደብረ መይ ደበንጫ ኤልያስ ዋሸራ
 ሰከላ ግሽዐባይ ውራና ድንግራ።
 ወንጨርና አጫብር ጽላሎና ገ፡ንጂ
 ሌላም በብዙ አለ ጃ ይለኛል እንጂ

ልብ

እናቴ ፍቀጂ በተቻለኝ ዐቅሜ
 ትንሽ ላመስግንሽ መወድስ ገጥሜ።

ኢትዮጵያ

ያልኸውን መወድስ በል ንገረኝና
 ሴማውን ለውጠህ አምጣ ሌላ ዝና።

መወድስ።

ማኅደረ አምላክ ገ፡ጃም እመ ብዙኃን
 ስብሐት ወክብር ይደሉ ለልዕልናኪ
 አምላክ ዓለም ግዮን ዘበድንግልና ወለድኪ
 አድኝ አኮኑ በደሙ ቅድሚኪ
 ሙታኝ ሰብአ ግብጽ

ዕጽዋኝ ምስር ሲአል ወምድረ ሰዳን ጎርኪ።
 በደመናሂ እመ አልጸቀ ምስለ ሐራ ሰማይ ከርምኪ
 ዙሎሙ መስተገብራን መላእክተ ምድር ይሴብሐኪ
 በውኒዘ አንብዕ ዝናም እመ በአርምሞ ሰአልኪ
 አበሳ ምድረ ግብጽ ዋዕዩ አምጣኝ ሰረዩ ስኪ
 ዐባይ መፍቀሬ ሰብእ ወልድኪ ወአምላክኪ።

የግዕዝ መወድስ ትርጉም።

መንበረ ሊቃውንት ገ፡ጃም ማኅደረ አምላክ
 ስብሐት ወክብር እግዚር ለሰጠሽ ልዕልና
 ይገባል ይላል ፍጥረት ሲያመስግንሽ በዜና
 ግዮን አምላክ ዓለም ዘግብሩ ትሕትና
 ካንቺ ተወለደ በድንግልና
 ያጠጣልና ደሙን ላለሙ ሁሉ በደኅና።
 ልጅሽሂ ከባድ ክረምት ለብሶ ሲመጣ ደመና
 መላእክተ ምድር መስተገብራን ያመሰግኑሻል በበገና
 በጸለይሽ ጊዜ ደግሞም ስለጌጋዩ ግብጽ ቦና
 ይቅር አለልሽ ሁሉን አላጠፋም ብሎ ሰብእና
 ዐባይ መፍቀሬ ሰብእ አምላክና ልጅሽ ነውና
 ይቅር አለልሽ ሁሉን አላጠፋም ብሎ ሰብእና።

መወድስ ።

ኢትዮጵያ እምነ አንደበተ መልካም
 በጠየቁሽ ጊዜ ሰዎች እንድታሰሟቸው ዘፍነሽ
 ሙያሽንም ሁሉ በረድፍ ሰምና ወርቁን ጠቅሰሽ
 ቅኔውን ያወርደዋልና ጎጃሚው ልጅሽ
 በያቸው በአንደበትሽ
 አስተምሪያለሁ ልጄን በዓለም ይሰማ ዘንድ ዝናሽ ።
 ደግሞምሂ በሆነ ጊዜ በታላቅ አዳራሽ ግብርሽ
 ክረምት እያበቀለው አቶ ዝናም ሲያድልልሽ
ይፎለላሉ ሁሉም በጣም ጣፍጧቸው ወሬሽ
 ይዘዋልና መጠጥ በጥቅር ዐባይ ዋንጫሽ
 ባንቺ ጥግ የሚኖሩ ግብጽና ሱዳን ዘመዶችሽ ።

ምዕራፍ ፮ በጌምድር ድምፅ።

ፋሲል የሠራው ግምብ የሚገኝበት ስመ ዋሩው ከተማ ጎንደር ያለበት ጠቅላይ ግዛት በጌምድር ይባላል።

ደምቢያና ፎገራ የከብት አገር ሲሆን ከምክምና ጠለምት ያትክልት ስማዳ የጤና ነው። የድንው ምስክር ቤቱ ልሂምና የዝማሬ መዋሥዕቱ ዙር አምባ በጋይንት ውስጥ ይገኛሉ። ድምፅም የተባለው ስለዚህ ነው።

ወንዞች ርብና ጉማራ ናቸው።

ዋና ከተማው ጎንደር ነው።

አውራጃዎች፡ ሀ) ጎንደር፡ ለ) ወገራ፡ ሐ) ደብረ ታቦር፡ መ) ጭልጋ፡ ሠ) ሰሜን፡ ረ) ጋይንትና ሰ) እስቴ ናቸው።

ወሰን በሰሜን ትግሬና ኤርትራ፡ በምዕራብ ሱዳን፡ በደቡብ ጎጃም፡ በምሥራቅ ወሎ ያዋስኑታል።

ልብ

ድምፅሽ ምድረ ጎንደር በዜማ የታሸው።

እግር ጥሎኝ እኔም በቀደም ብሰማው

አንጐሌን ማረከው ልቤንም ወሰደው

አካሌና ኅይሌ ምንም አልቀረው።

ድምፅሽ ሲንቁረቁር ቢሰማ በፋፉ

ልቤና አእምሮዬ እኔን ትተው ጠፉ።

አንችን መጥቶ ሊያደምጥ ካለሽበት ቦታ

ተነፋ በሰፊው ልቡናዬ እምቢልታ።

በሰፊው ደረቴ ነጋሪት ሲመታ

ሠራዊት አካሌ ታመመ ባንድ አፍታ።

እሱ እንደደረሰ አንቺ ተሰናድተሽ

ታሳዩው ጀመረ ባስተርእዮ አድርገሽ።

ድንሽን ብታወጭ በቤተ ልሂም

የሚወዳደረው ሚመስለው የለም።

በጣም ያስደንቃል ብዛቱን ለሚያይ

እዝል ረዥም ዜማ ግዕዝና አራራይ።

የድንሽ ዐይነቱ ቊጥሩ ብዙ ነው

ከመንገድ ደከምነ ዐይተን ሳንዘልቀው

የድንሽ ብዛቱ ለሚቁጥረው ሰው

የሰማዩን ኮከብ የምድር አሸዋው።

የሰማዩን ኮከብ የምድር አሸዋ ሁኖ

በጣም ይሰለቻል ያስሄዳል መንኖ።

ጎረፍ ጎረፍ አርገን ገልበጥ ገልበጥ አርገን ድንን እንዳየን
 ወደ ዙራምባ ደብር አፋፋ ወጣን።
 በዚህም ላይ ያለው ሙዚቃኛ የፈከ
 ልቡና ሚማርክ አንጀት የሚያረክ።
 እንኳን ለሰውና ለከብት ለዱር አውሬ
 በጣም ያስደስታል መዋሥዕት ዝማሬ።
 ካፋፋ ላይ ሁነሽ ዝማሬ ስትቃኝ
 ልቡናዬ ረካ በጣም ደስ አለኝ።
 በፋርጣ በጋይንት በስቴና በቆማ
 ይገረማል ዓለም ድምጥሽን ሲሰማ።
 ጋይንት ላይ ሁነሽ ብታገረመርሚ
 ቤተ ልሄም ሁነሽ ቃልሽን ብታሰሚ
 አሸረጠ ዑዶ አፈረ ዋናት
 ፎገራ ዘላኑ ቈማና አንዳቤት
 እስቴ ደብረ ታቦር ፋርጣና ጋይንት
 ልጅ የሚዳርበት ዘፈን ነው መስሎት።
 ጎንደሬና ተክሌ ደወሉን ሰምተው
 ለማግሌት ደረሱ መቋሚያ ይዘው።
 ጸናጽል ከበሮ ይዟል ተማሪያቸው
 ማግሌቱ እንዴት ይሆን ሲያስደስት ሰልፋቸው።
 ወይዘዝርት መኳንንት ደግሞም ሊቃውንት
 ከሩቅ አገር መጡ ሊሰሙ ማግሌት።
 ተክሌ እንዳይቸገር በዘንግ ሲወረወር
 ማግሌቱ እንዲደምቅ አቋቋሙ እንዲያምር
 ዓለሙን ይዘሻው ወረድሽ ወደ ጎንደር።
 በታላቁ ሕንፃ ፋሲል በሠራው
 ድምፅሽ ቢዝገመገም ዓለም ገረመው።
 በታላላቁ ግምብ በጎንደር ከተማ
 ፍጥረት ደነገጠ ድምፅሽን ቢሰማ።
 ደበሎሽን ለብሰሽ ከዚህ ቀደም ድሮ
 ታጠኝ ነበረ ጸናጽል ከበሮ።
 አሁን ግን ችግሩ ሁሉም አለፈና
 ትማሪ ጀመረ መስለሽ መልካም ፋና።
 በወር ደመወዝሽ መንግሥት በሰጠሽ
 እጅ ጠባብ ሱሪ ከታሽን ለብሰሽ

አቋቋም ጸናጽል ተግተሽ አጠናሽ ።
 ድምፅሽ እንዲሰላ በልዩ መንገድ
 ትምህርት ቤት አሠራሽ ደግሞም በዲስ ዐቅድ ።
 በድምፅሽ አገዛዝ በሥራ ረድተሽ
 ልጅሽ እንዲታከም አከፊም ቤት ሠራሽ ።
 ዚቁን ሲያንቁረቀር ድምጥሽን የሰሙ
 ጐንደር ተሰብስበው ሁሉም ተገረሙ ።
 እመ እንደዚህ ድምፅሽ በጣሙን ያማረ
 ምን በልተሽ ነው ይሆን እንዲህ የሠመረ ፤
 እባክሽ ንገሪኝ ልቤ ተቸገረ ።

ኢትዮጵያ ወተቱን ቅቤውን የማሩን ወለላ

አምሮ ተሰናድቶ እንጀራና ጠላ
 በጣም ይስማማኛል ቀጭ ብዬ ስበላ ።

ልብ ይህን ሁላ ምግብ የምታገኘው

እባክሽ ንገሪኝ ቦታው ወዴት ነው ።

ኢትዮጵያ ሚገኝበትማ አንተው ከጠየቅኸኝ

የሚከተለው ነው ልብ አድርገህ ሰማኝ ።

ፋርጣ ደብረ ታቦር አንዳቤት ጋይንት
 ብቅ ብለህ ባየኸው እህሌ ሲያስደስት ።

አለፋ ጣቁሳ ደምቢያና ፎገራ

በሬውን ባየኸው በጣም ሲፎገራ ።

በፎገራ ሁኖ በሬዬ ሲያገሳ

ጥጃው ሲፈረጥጥ ላሜ ስትነሳ ።

ዳናቸው ይሰማል አለፋ ጣቁሳ ።

የወተት ማለቢያ በጣሙን የጸዳው

አለፋ ማሠሮ ደምቢያ ቋጫዬ ነው ።

በዕቃዬ ፎገራ እስክገለብጠው ።

በደራ በውዶ መጥተህ ብታየኝ

በቅቤ ስጫወት በርኅ ባሕር ስዋኝ

ክረምቱን በሞላ እከርማለሁኝ ።

በፎገራ ሣሬን ብቅ ብሎ ላየው

አይመስልም ልምላሜው ከብት የሚበላው ።

በእስቴ በስማዳ ባንዳቤት በቆማ

እህሉ ይታረሳል ተግቶ ላረሰማ ።

ጤሬን እዝቃለሁ በከምከም ቃሮዳ

ባንዳቤት በቆማ በስቴ በስማዳ ።

ክረምቱ ቢጫጫን ዝናቡ ሲመጣ
 ጥጃቶ ፈርጥጦ ከፎገራ ወጣ ።
 ሣሩን እየበላ ባለም ሊከርም
 ከለምለሙ አገሪ ቃሮዳ ከምከም ።
 ላሚ እምቧ እምቧ ስትል ጥጃው ፈረጠጠ
 ወተትም አይፈልግ ሣሩን ከላጠ ።
 በደምቢያ ፎገራ በሬን ባየኸው
 ሻኛው ተከምሮ ዳሌው ለብቻው ።
 በከምከም ቃሮዳ ደምቢያና ፎገራ
 አራክቤ ላሚን በታላቅ ግሬራ ።
 ቅቤውን አውጥቼ አይቡን ከበላሁ
 አንቱን ለውሻ እሰጠዋለሁ ።
 በቈራጣ ቅመም በደምቢያ በርበሬ
 እበላለሁ ርጎ ፈትፍቼ አሣምሬ ።
 ያለፋ ጣቁሳ ያንደቤት ዝልል
 ገፈታ የለውም በጣሙን ጠርቷል ።
 ከረፈ። ጠጥቼ በእስቴ በጋይንት
 አድራለሁ ሳቅራራ ረኸሙን ሌት ።
 በደባርቅ በስሜን ስንዴዬን ዘርቼ
 ደዘል እጠጣለሁ ዳቦዬን በልቼ ።
 ጤፍና ማሽላ ዘርቼ በለሳ
 ትላንትና ባየው አእምሮዬ ሳሳ ።
 የማይበስል መስሎ ጮርቃው ሲዋልል
 ነፋሱ ሲነካው ይውለበለባል ።
 በልቼ ጠጥቼ ጥጋብ ሲሰማኝ
 በርብ በጉማራ እዋኛለሁኝ ።

ልብ

ከዋናውም ሌላ በልተሽ ጠጥተሽ
 በእጅሽ ትሠራያለሽ ሲሰማ ድምፅሽ ።
 ትሠራው የነበር ከቶ ምን ይሆን
 እባክሽ ንገሪኝ ጨነቀው ልቤን ።

ኢትዮጵያ

እኔ ምሠራቸው በጣም የሚያምሩት
 ከሌቶች ባልትና ፈትልና ከፊት
 ከወንዶቼም ሙያ ድጉስና ጽሕፈት
 ፈትሌን ባስተዋልኸው አለው ብዙ ዐይነት ።
 ቀጭንና ወፍራም ጥንግ ድርብ ጥበብ

እጅግ ያስደንቃል ያስገርማል ልብ።
 ጽሕፈቴም እንዲሁ ጉልህና ረቂቅ
 ዳምጩ ስጸፈው እንደምን ይደንቅ።
 በስለት መጥረቢያ ብራናዬን ፍቄ
 ዳምጩ ስጨርስ በጣም ተጠንቅቄ
 ብርቤን እቀርጽና ፈትኜ ሳቆም
 እጽፈዋለኝ በቦካ ቀለም።
 በአጣጣሉ ማማር ዓለም ያወቀው
 የምጽፍበቱ ብርቤ አንዳቤት ነው።
 ቈዳውን ገዝቼ ከቄላ መሬት
 ብራናውን ፍቄ ካፈረዋናት
 ስጽፍ እውላለሉ ከቤቴ አንዳቤት።
 መጽሐፍ እጽፍና ሐረጉን እየሳብሁ
 ድጉስን ለመደገብ ጎንደር እወርዳለሁ።
 በድጉሱ መሣሪያ እንዳልቸገር
 ከሰል አቀርባለሁ በንክርት ጎንደር።
 ልብ እያደረግሁኝ መተከሻውን
 አሰናደዋለሁ ሐረጉን ድጉሱን።
 ፈትዬ እለብሳለሁ ጽሬም እሸጣለሁ
 በዚህ ሁሉ ሙያ እከፈብታለሁ።
 ሥራዬን ያላየ ቢያቃልለው ሰው
 እከፈብታለሁ ኩራት ራት ነው።

ልብ

ሐሜት መስሎኝ ነበር ከሩ ናት ሲሉኸ
 እውነቱን ነገርኸኝ አንችም በድምፅኸ።

ኢትዮጵያ

ለከሩነቴማ ምን መጠን አለው
 ሰዎቹ ሲጠሩኝ እጅግ ደግሠው
 ቀማምሼ መጣሁ ሆኔን ሳልሞላው።
 ማን ሠራው መሰለህ ይህን ሁል ልማድ
 ከቤት በልቶ ሂዶ ከሠርግ መጓደድ።
 ሁለት በሮችና ሙሉ ልብስ ካለኝ
 ማንም ቢሰግድልኝ እጅም ቢነሣኝ
 እንዴት ዋልህ አልልም በጣም ከሩ ነኝ።
 ጊዜ አጋጥሞኝማ ስለብስ ቀሚስ
 እንዴት ያለ እብድ ነው ሚናገር እሱስ።

ልብ

እመ ከባልትናኸ ብዙ ተምሬአለሁ

ከራትሽን ግና አልወርስም እላለሁ ።
 ሁለት በሬ ይገዢ እኔማ ስከሬ
 ደጃዝማች እራሱ ከቶ ምንድር ያውራ
 ባላባት ነኝ ብሎ የሚከሬ ሰው
 የሚበላው ሲያጣ ሆዱን ሲርበው ።
 ሠርቼ መብላቴ ውርደት ነው ይልና
 እጅ እግር እያለው ይሄዳል ልመና

ኢትዮጵያ

ሠርቼ ልብላ ካልህ እኔ ምን ቸገረኝ
 በል በእጅህ ሥራና እናትህን አክብረኝ ።

ልብ

ለፍቼ እንድበላ አንች ከፈቀድሽ
 እንግዲህ ሙያዬን ዕዩው ቁጭ ብለሽ ።
 ከመሄድ በፊት ትቼሽ ወደ ደጅ
 እመ ልጠይቅሽ አንድ ጊዜ ፍቀጅ ።

ኢትዮጵያ

የያዝኸው ጥያቄ ካለው ቁምነገር
 ለመልስ ዝግጁ ነኝ በል አትቸገር ።

ልብ

በቀደም ቀጭ ብለሽ ጥበብ ስትሠራ
 ምንድር ነው የሰማሁ ስታንጎራጉሪ፤
 ዘፈን ነው እልቅሶ ወይንስ ዝማሬ
 በደንብ ካልተረዳሁ አልበቃም ለወሬ ።

ኢትዮጵያ

እልቅሶም ዘፈንም ሁሉም ነበረበት
 የዚህ ዓለም ጠጣ የተባበረበት ።
 አንጻርና ኅብሩን በሕጉ ቀምሜ
 እልቅሶ ልንገርህ ከሁሉ አስቀድሜ ።

ደርቡሽ ጎንደርን በጠፋው ጊዜ ተማርከው ከሄዱት ፤

ተከተልኸኝ ብዬ ዙሬ ዙሬ ሳይ
 ወይ ጥጋብ ወይ ከራት ጎንደር ቀረህ ወይ
 ፎገራ አሳላፊ ደምበያ እንጀራ ጣይ
 ተበላህ ጎንደራ አትነሣም ወይ ።

አንድ እሳት የለበለባቸው ቁማጣና ዐደነ ዕውር ሰውዬ ፤

የእግዚአብሔር ብትሩ ምርኩዙ እኔ ነኝ
 ለብልቦ ከርኩሞ ቁርጦ ያኖረኝ ።

ደጃዝማች ውቤ አቡን ሰላምን ይዘው ላፄ ቴዎድሮስ አልልክም ስላሉ ፤

እባብ ሆነ ውቤ ሰውነቱን ትቶ
 ሊነክስ ነው አሉ ካቡን ተጠግቶ

እቴጌ ትዋበች በሞቱ ጊዜ ዐፄ ቴዎድሮስ ያስለቀሱት ፤

እስቲ ጠይቁልኝ ርቃ ሳትሄድ
 እቴጌ ትዋበች ሚስትን ናት ገረድ ።
 እጅግ ሥራ ዐዋቲ ትናንትና ሞተች
 መድኃኒቱን ምሳ ታበላኝ ነበረች ።

የእቴጌ ትዋበች አባት ፤

ጠጅ አማረኝ ስላት ማሩን ታስጭናለች
 ራብኝም ስላት እህሉን ታስጭናለች
 በረደኝም ስላት ሸማ ትሰዳለች
 ሌባዬ ተይዛ ባልጋ ትሄደለች
 የት አባቷን ዐውቃ ታስጨንቀኛለች ።
 የጣቴን ቀለበት አንተ አድርገው ካሣ ፤
 በኔማ ጣት ገብቶ አስጨነቀኝ እሣ ።

ዐፄ ቴዎድሮስ ሲሞቱ ፤

በመቅደላ በኩል ጩኸት በረከተ
 የሴቱን አናውቅም ወንድ አንድ ሰው ሞተ ።
 ከዳር እስከ ዳር የገዛው ንጉሥ
 እንዲህ ስቡ ነው ወይ ጠበንጃ ሚጐርስ ።
 የትግሬንም ንጉሥ ሲንቁ ሲንቁ
 የጐጃምን ንጉሥ ሲንቁ ሲንቁ
 የሸዋንም ንጉሥ ሲንቁ ሲንቁ
 ወንድ ካለራሰዎ ገለውም አያውቁ ።
 ገደልን እንዳይሉ ሙተው አገኝቸው
 ማረክን እንዳይሉ ሰው የለ በጀቸው
 ሸሹም እንዳይሉ አሉ አስከ ዘውደቸው
 ከመንበረ ዳዊት አሉ ከቤታቸው
 ምን አሉ እንግሊዞች ሲገቡ አገራቸው ፤
 ዐፄ ቴዎድሮስ ለወሬ አይመቹ ተንኰለኛ ናቸው ።
 አምላክን መስሎ ቴዎድሮስ
 ንዑና ሐሩ ሲል ዋለ ሐሙስ ።
 ሰኞ መቅደላ ተጨነቀ
 ሰው መሆኑ ታወቀ ።

ታንበሳ ተዝሆን ከሰይጣን ተመልአክ አምላክ የሠራዎ፤
 ያንበሳውም ለታ አንዱንም በርግጫ አንዱንም በጡጫ ዋለ ሲያሰኝዎ፤
 የዝሆኑም ለታ ጫካውን ውድማውን ሲያሰኝዎ ዋለ፤
 የሰያጣኑም ለታ ስደደው ግደለው ሲያሰኝዎ ዋለ።
 ቈንጥረው ቈንጥረው ሁሉን ያካበቱ
 የመጨረሻው ለት መቅደላ አፋፋ ላይ ግስላ ሆኑና ታነቁና ሞቱ።
 ሁለት ወር ከድደው ሦስት ቀን አክፍለው
 የማዕዶት ለት ዋሉ ጠመንጃ አዘንብለው
 አሸከር እንኳ የለው በጃቸው ታድለው።
 ሞት አልነበረም ወይ የሚያስፈራው ለሰው
 አበጀ ቴዎድሮስ ሽጉጡን ጎረሰው።
 መልሶ መልሶ ጥይቱንም ጠጣው
 ቃል ኪዳን ነበረው ላይታጠቅ ለሰው።
 ወንድሜን አጎቴን አባቴን ቢገድሉ ነበር መናደዴ
 በራስሁም ጨክኑ ይቅር አለ ሆዴ።
 ደግሞም በሰማይ ቤት ዝግ ብለው ይግቡ እንዳያሽብሩ
 መቼም በላይ ልሁን ነውና ነገሩ።
 ደግሞም ከዚህ በላይ አለልህ ፍክራ
 ወኒ ሚቀሰቅስ ደፋሩ ሲያቅራራ።
የመዩ ጎራዴ ብረት የነበረ
 ደም እየመሰለ ይቅላ ጀመረ።
 እኔ መዩ ቱርክ ባይ
 የምሸሽ ነኝ ወይ፤
 ታጠቅ ብሎ ፈረስ ካሣ ብሎ ስም
 ዐርብ ዐርብ ይሸበራል ኢየሩሳሌም።
 አበሻ በሞላ ምን ይጉመተመታል
 በመርከብ ተሻግሮ ገና በሕር ይዘምታል።
 በድምፄ ማወርደው ማንቈረቀረው
 ዘፈንና ቅረርት ወሰንም የለው።
 አሁን እንዳልነግርህ ብዙው ጠፋኝና
 ነገ እነግርሃለሁ ማልደህ ወደኔ ና።

ልብ

በብዙ ጥያቄ ስላደከምሁሽ

እመ ፍቀጅልኝ መወድስ ልስጥሽ።

ኢትዮጵያ

የድምፄን መወድስ ካንተ ከሰማሁ

በቃሌ ያለውን እነግርሃለሁ።

መ ወ ድ ስ ።

ዐዋቂ አቀንቃኝ ጐንደር ድምፁ መልካሚቷ
 ምንም አይቁጨው ልቤን ያጠፋሁት ዘመን ብሬ
 ዜማሽን ለመስማት እኔም ከትምህርት ቤትሽ አድሬ
 በጣም ይጣፍጣልና መሰንቆሽ ዝማሬ
 ካማራም እስከ ትግሬ
 ተሰባሳቢ ዓለም ለዜማ ትምህርትሽ ወሬ ።
 እኔምሂ በፈራሁ ጊዜ ወዳንች መጣሁ በርሬ
 ከደጅሽ አይደርስምና ድንቀርና የዱር አውሬ
 ጸዋትወ ዜማን ሰይፍን ደግሞም መዋሥዕትን ጨሬ
 ይዞ ስለቆመ ባጠገብሽ ደቀ መዝሙርሽ ጋሻ ጀግሬ ።

ምዕራፍ ፯ ሲዳሞ አንገት ።

መግለጫ።

ዓመቱን ሙሉ በጋ ክረምት ሳይል በገበሬ ፈቃድ ፀሐይና ዝናም የሚገኝበት ሀገር ሲዳሞ ነው። በዚህ ጠቅላይ ግዛት ውስጥ የማይገኝ ነገር የለም። ጋሎች አምላክ ሲዳሞን ለራሱ ብሎ ነው የፈጠራት ይላሉ፤ እንደ እኔም ቢሆን እግዚአርሔር በዚህ ዓለም ለመኖር ቢፈልግ ከሲዳሞ የበለጠ የሚያገኝ አይመስለኝም። ከዓለም በጣም ወተታሚ የበረና ላም ናት ይላሉ።

የወላሞ ላም ፫ ጊዜ ትታለባለች። ሲዳሞን ያላየ ሰው እግዚአብሔር ልምላሚ ለመፍጠር መቻሉን ለመረዳት ያዳግተዋል፤ የሀገሩ ዋና ምግብ እንሰት፣ ሥራሥር፣ ሥጋ ወተት በቆሎ ነው። ታላላቶች የበረሃ አራዊት ይገኙበታል። ጨካው ሁሉ ዎፍ አራሽ ቡና ነው። ደን ሞልቷል መሬቱ ዝናም ስለማይለየው ምንም ጊዜ ለምለም ነው።

ክብረ መንግሥት ተብሎ የተሰየመው አዶላ የመንግሥቱ የወርቅ ማዕድን መሆኑን የማያውቅ የለም። ጠቅላይ ግዛቱም አንገት የተባለበት ምክንያት ይህ ነው።

ዋና ከተማው ይርጋ ዓለም ነው።

አውራጃዎች፡ ሀ) ይርጋ ዓለም ፡ ለ) ወላሞ ፡ ሐ) ደራሳ ፡ መ) ጀምጀምቱ ፡ ሠ) በረና ናቸው።

ሐይቆች አዋሳና አበላ ሲሆን ወንዙ ዳዋ ፐርማ ናቸው።

ወሰን፡ በሰሜን ካሩሲ፡ በምዕራብ ከከፋና ከገሙ ጐፋ፡ በደቡብ ከኬንያ በምሥራቅ ከሐረርጌ ጋራ ይዋሰናል።

ልብ

አንገትሽ ሲዳሞ ወርቅ ያሠርሽበት

እንከን የለሽ አርጎ አምላኩ ሠርቶት

ዓለምን ገረመው ማረክ ፍጥረት።

ወሬውን ሰምቼ ልቤ ሲገርመው

ነሆለለ አንጐሌ በቀደም ባየው።

ሕሊናዬ ጠፋ፡ ቀልቤ ተማረከ

አእምሮዬ አበደ አንጐሌ ታወከ።

ስሜቴን ለመግለጥ አጠሩኝ ቃላት

አንጻር ስለሌለው ያንገትሽ ውበት።

በወርቅ የጠለቀ ሞ ብርሌ አንገትሽ

ጀግና ሚማርከው ለምለም ደም ግባትሽ

ዓለም ያደነቀው ሙሉ ሀብት ውበትሽ

ያንገትሽ ንቅሳት ታላላቁ ዛፍሽ

አትለይኝ ባዩ የጠራ ደም ሐይቅሽ

አከላቴን ስቦ በአንክሮ ገመድ

በእግረ ሕሊና ርቆ እንዳይሄድ
 ተብትቦ ተብትቦ አሠረው በግድ ።
 ከግንባርሽ ቁሜ ዐይኔ ያየውን
 ልቡናዬ ገርሞት ያሰተዋለውን
 ልገልጠው አልችልም እመ ምን ልሁን ።
 አንደበቴ ለሰው ሊገልጠው ካልቻለ
 ዕፁብ ድንቅ ነው ብዬ ብተወው ምን አለ ፤
 ያጋንን ነበረ ቅኔያችን ስሜት
 አሁንስ በታች ሆነ አንገትሽ በልጦት ።
 ቅኔዬና ግጥሜ ካላጋነነው
 በከንቱ መድከሜን ፍቀጅ ልተወው
 በጽሕፈት ተገልጦ ዓለም ካልገባው
 በወሬ በዝና ካልተረዳው ሰው
 እንደኔ እየመጣ ዐይቶ ይረዳው ።

ኢትዮጵያ ሰንቱ ሕዝብ ይመጣል ዐይቶ ሊያደንቀኝ
 ምንም በይቻልህ ልታሞግሰኝ
 በችሎታህ መጠን ትንሽ ጸፍልኝ ።
 ውበቴን ለመግለጥ ምንም ብትቸገር
 ዕፁብ ድንቅ ነው ብለህ ለሰው ልጅ ተናገር ።
 እንደዚህ ሲያስጨንቅ የዚህ ዓለም ግብር
 ይተረት ነበረ ከሚቀር ይጥቁር ።
 እንደዚህ መሆኑን አንተም ተረድተህ
 እለፈው አንገቴን ያቅምህን ጽፈህ ።
 ስሜትህን ለመግለጥ ምንም በይቻል
 የምትጽፈው ቅኔ ከእንዲያው ይሻላል ።
 ሌላው አከላቴን እንዳሳመርኸው
 ሞ ብርሌ አንገቴን እስቲ አበጥረው ።
 ለለምለም ሲዳሞ ሊሰጠው ልዕልና
 የተዋበው ቅኔህ ይቻዋለልና ።

ልብ ቅኔ እንድጽፍልሽ በዚህ እንደበቴ
 ስለፈቀድሽልኝ ሳትንቁኝ እናቴ
 እጅ እነሣለሁኝ ወድቄ በፊቴ ።
 በሐሳብ ነሁልዬ ቁሜ በልቡና
 እንኳያስ አቀርባለሁ ላንገትሽ ምስጋና
 ይዞ ስለሚገኝ ልምላሜ ቀንጅና ።

እያልሁኝ ለምለም ነሽ በጣም ዕፁብ ድንቅ
 ሥራሽ የተዋበ እጅግ ረቂቅ
 ሕሊና ማራከራ አነሁላይ ልብና
 ፍጥረት ያደነቀው ያንገትሽ ንጽሕና ።
 ሲዳሞ ውበቱ እንኳንስ ልጅሽን
 ያልፎ ሃጁን ሁሉ ማረከው ልቡን ።
 ዓለም ተደነቀ ተገረመ ሰው
 ያንገትሽን መሣሪያ ተባብሮ ቢያየው ።
 ወርቁ ነው ብሩ ነው ምኑን ቈጥፊው
 ባለም ካሉ ጌጦች የለም የሚያክላው ።

ኢትዮጵያ

ከአከላቴ ሁል አንገቴ ገርሞሃል
 ስሜትህን ለመግለጥ በጣም ቸግሮሃል ፤
 ለማነጻጸርም አቻ አጥተህለት
 ታሳዝነኛለህ ውጦህ አድናቆት ።
 ነገርህን ሰምቼ ግንባርህን ባየው
 በመላ አከላትህን ጥልቅ ሐሳብ ዋጠው
 አከላቴ ሁሉ አንዳንድ ሲኖረው
 ያንገቴ መሣሪያ በጣም ብዙ ነው ።
 አቻ ካጣህለት ለእሱ የተሰማማ
 የማቀርብልህን ጥያቄዬን ስማ ።
 ካከላቴ ሁሉ ዙሪህ ካየኸው
 ብርሌው አንገቴን ማን ነው ሚመስለው ፤

ልብ

በጫንቃሽ አጋድለሽ በእጅሽ ጨብጠሽ
 በደረት ታቅፈሽ በክናድ ጠቅሰሽ ።
 ለፍጥረት ዓለሙ ያወጋሽው ለታ
 ልምላሜ ውበትሽ ታየ በደስታ ።
 በአንጐልም ቢታሰብ በቃልም ቢወራ
 በጀሮ ቢሰማ በጥሩ ዐይን ቢጣራ
 ሊገለጥ አይችልም የሲዳሞሽ ሥራ ፤
 ስለዚህ እናቴ ይመስላልን ትቼ
 ስሜቴን ልንገርሽ በሰፊው አትቼ ።
 ምኑ! ዓለም በሰማ ደንበኛ ቅኔን
 ለመግለጥ እንድችል ዕፁብ ወበትሽን ።
 ንብረቴን በሞላ ሽጬ በሰጠሁ
 ሕይወቴን በሠዋሁ ደሜን ባፈሰስሁ

አንገሥትና ጎይሌን ሁሉን በጨረስሁ
 ካንገትሽ መሣሪያ አንዱን ካገኝሁ ።
 በቀንጅናሽ አብዶ ልቤ ቀባጠረ
 ብዙ መጥፎ ነገር እየተናገረ ።
 በኋላ መውረሱን የናቱን ገንዘብ
 በጣሙን ጎምጅቶ አላስበም ልብ ።
 የእናት ገንዘብ ለልጅ መሆኑን ብረዳ
 እንዲሁም ውበቷ ማያልፈው ለባዳ
 አንጋጥጬ ባየው ሆነብኝ እንግዳ ።
 ያንገትሽን መሣሪያ ያንገትሽን ውበት
 በአንክሮ ሕሊና ሳይ የዋልሁኝ ለት
 የዓለም ታሪክ ታየኝ ተኝቼ ሌሊት
 ከመላእክት ጋራ ሲኖር በገነት
 አራዊት ከበውት ሲሰማው ፍርሃት
 ቅዱስ ቁዱስ እንዲል እንቅልፉን አቋርጦ
 መላእክት ሲጠሩት ሲነሣ ደንግጦ
 ይጮኽበት ነበር ትልቅ አውራ ደሮ
 እንዲያደርስ ምስጋና ሌት ተቀን ጠንክሮ ።
 መላእክትንና ደሮውን ተመሮ
 አዳም አባታችን በገነት ሲኖር
 አዘዘው ፈጣሪ ሕጉን እንዲያከብር ፤
 ተበሳጭቶ ሳለ ይህንን ቢያገኝ
 አባታችን ብሎ ሲሻኝ ጢስ ወጋኝ
 አትብላ ያለውን ዕፀ በለስ በልቶ
 ገነትን ለቀቀ ከአምላኩ ተጣልቶ ።
 ትእዛዙን አክብሮ ሕጉንም ቢሰማ
 አዳም ገነት ነበር አይመጣም ሲዳማ ።
 ምስጋና ሳያደርስ ያላንዳች ተግባር
 አይችልም ነበረ በገነት ሊኖር ።
 በአገራችንም ብዙ ቀረርቶ አለ
 ጥበብን የሚሰጥ ጠልቆ ላስተዋለ ፤
 አወይ ጀግናው ጎበዝ ለምን ሞት ይመኛል
 ደንጊያ ተንኳብሎ ደልዳላ ያገኛል ።
 እንደዚሁም አዳም ወጥቶ ከገነት
 ሲዳሞ ደረሰ ሊኖር በሕይወት ።

በገነት አኖረው አምላክ ፈጠረና
እንዲከብሩታት እንዲያርሳት በጠና ።
ና እስቲለው ገበሬ አርሳ እንደሠራው
በፊትህ ወዝ ብላ ብሎ ረገመው ።
መሰቀቁ ቀረ ከገነት ፈለሰ
በደስታ ሊኖር ሲዳሞን ወረሰ ።
እኔውም በስበው በሰላሰለው
ላዳም በለስ መብላት በጣም ጠቀመው
ለጊዜው አስተዋይ ሕሊና ሆነው
ደግሞም ሁለተኛ አምላክ አረገው
መጨረሻውን ግን አንገቡል በያስበው
ሲዳሞን አውርሶ በተድላ አኖረው ።
ውበትሽን ለመውረስ ብፈርደው እኔስ
አበጄ! አባታችን በላ ዕፀ በለስ ።

ኢትዮጵያ ቂል ናት ሲሉ ሰምተህ ሴት ሲያሞግሷት
ትለፈልፋለህ ያንገቱን ውበት ።

ልብ አመስግኖ ማቄል ሰው የሚሠራው
ባዕዱንን ነው እንጂ መቼ እናቱን ነው ።
ሐሰት እንዳልሆነ ይህ ያወራሁሽ
እምልልሻለሁ እመ ከፈቀድሽ ።

ኢትዮጵያ መሐላንስ አትማል አታስቸግረኝ
እውነት ብለህ አውራ አምንሃለሁኝ ።

ልብ እውነቱ መሆኑን ይህን ካመንሽኝ
እጠይቆሻለሁ ብትመልሻልኝ ።
እባክሽ እናቴ ልቤ ተቸገረ

በምን ምክንያት ነው አንገትሽ ያማረ!

ኢትዮጵያ አንገቱ የጠራው እንዲህ ያማረው
የሚከተለውን እየበላሁ ነው ።
በወላሞ ሶዶ በሰፊው ቦረና
ሚታለበው ወተት ይሆነኛል ጤና ።
በሲዳሞ ጫካ በጀምጀም ጀምጀምቱ
በሚቁረጠው ማር የሰው ልጅ ሕይወቱ ።
ጠጁን እየጠጣ በጣም ይታደሳል
ብርዙንም ገልብጦ ከጥሙ ይረካል ።
በለምለሙ አገሬ በወላሞ ሶዶ

፫ ጊዜ እያለብሁ ወተቱ ምን ገዶ ።
 ሆዴ ከበላልኝ ከተቀበለኝ
 ይህ ዲካህ ማይባል ማር ቅቤም አለኝ ።
 ሆዴ እስኪፈነዳ በቁሎ በልቼ
 እተኛለሁ ማታ ወተቱን ጠጥቼ ።
 ሳላርስ ሳልጨነቅ ምንም ሳላሐራ
 በቁሎ ብዘራው ታላቁን ተራራ ።
 አረሙን አንግሎ ያላንዳች ችግር
 በሐምሌ ለሚያየው ይመስላል ግራር ።
 ሙዝዬና ድንች ጎደሬና በይና
 ቀቅዬ ሳቀርበው ያሳሳል ልቡና ።
 ቦረና ወርጄ ላሜን እያለብሁ
 እንኳንስ ለኔና ላለምም በሸጥሁ ።
 ባላባት ናት ብሎ ማነው የሚያስብ
 ያን መንጋ ስነዳ ወተቱንም ሳልብ ።
 በላም በበሬዬ እየከራሁኝ
 ምኖር ባለጸጋ በጣም ዘላን ነኝ ።
 ላሜ የታወቀች ስመ ጥሩ ናት
 ዐሥር ሰው ይጠግባል በንዲቱ ወተት ።
 ከሲዳሞ በረት በግና ፍየል
 አልቤ እጠጣለሁ እንዲሰማኝ ኀይል ።
 ማንም አይደርስበት ቢዘል እንደ ሳሳ
 ወተቱን ለውቶ ከሮጠ ደራሳ ።
 አንተም ብቅ ብለህ እቤቱ አንድ ቀን
 ትጎመጅ ነበረ ብታየው ሁሉን ።

ልብ

ጎመጅሁ ጎመጅሁ አንጎሌ ተሰየ
 ናላዬ ዙሮብኝ ልቤም ተሠቃየ ።
 አፌን ምራቅ መላው ሆዴን ራብኝ
 የሲሳዩን ዜና አመ ብትነግሪኝ ።

ኢትዮጵያ

አድምጠኝ እባክህ ዝም ብለህ ለዛሬ
 ገና የማወጋህ አለኝ ብዙ ወሬ
 ተረትም አይደለ ያውም በጣም ፍሬ
 ዝናዬ እንዲሰማ እንዲታወቅ ግብሬ
 ደግሞም እንዲቀረጽ በልጄ ልብ ፍቅሬ ።

ልብ

ወግሽን ቀጥዬ እናቴ እባክሽ
አሁን ጥልቅ በዬ ስላቋረጥሁሽ
የተለመደውን ይቅርታ አድርገሽ ።

ኢትዮጵያ

ወላሞ ሲዳሞ በረና ደራሣ
ጨንፈ ለመልበስ ታጥቄ ስነሣ
ጉድጓዱን ገደሉን የከብት ደም ሞልቼ
ደግሞም ባንዱ በኩል ወተቱን ለክቼ
ግራ ቀኙ ጉድጓድ ጢም ብሎ እንደሞላ
እዋኝበታለሁ እንደባሕር ሁላ ።
በአንደበት ሳወራህ በቃል ስነግርህ
ያለፈው ወሬዬ ነበረ ገርሞህ ፤
ታሪኬን ልቡናህ ካላመነልህ
በሺህ ከብት ስለብስ ና በል ላሳይህ ።
ከለበስሁ በኋላ የማዕረግ ልብሴን
አስጨፍራለሁኝ በሙሉ ዐሥር ቀን ።
መንጋው ሲጥመለመል በጣም ይገርማል
በላሟ ዘንባባ በበሬው ቃጭል ።
አሥሬ እነዳለሁ እንዲሆነኝ ዝና
ታሪኬ እንዲታወቅ ሞት አይቀርምና ።
ስንቱ ሊቻለኝ ነው የሀብቴ ነገር
እቈጥራለሁ ብዬ የምደናገር ።
በጉና ፍየሉ ላሙና በሬው
ሞልቷል በሻኃዬ ስንቱን ልቀጠረው
ለጉግሥ ለማደኛ ዓለም ያወቀው
የወላሞ ፈረስ አለኝ ዝነኛው ።

ልብ

ስለቤት እንስሳ ነገርሽኝ እማዬ
እስቲ አትክልት ንገሪኝ ጓጓ ልቡናዬ ።
ጀሮዬ ለመስማት በጣሙን ቸከብ
ናላዬ ዘረብኝ እጅግ ነሆለላ ።

ኢትዮጵያ

እነግርህ ነበረ ሁሉንም በሴማ
ወጌን ሳታቋርጥ ዝም ብለህ ብትሰማ ።

ልብ

አትቈጪ እናቴ በአንገትሽ ቁንጅና
ልቡናዬ ዙሮ አብጃለሁና ።

ኢትዮጵያ

ካትክልትማ ወገን ሳለሁ እናትህ
አሳይሃለሁኝ እስኪሰለችህ ።

ሙዝና ብርቱካን ደግሞም በኸረ ሎሚ
 ፓፓየ ትርንጎ ለሰው ሆድ ተስማሚ ።
 ሙዝዬና ድንች እንሰትና በይና
 አጣፍጠው ሲበሉት ይስማማል ለጤና ።
 አንድ እቅፍ ሚሞላው ሽንኩር አገዳው
 ሰውን ያስጎመጃል በሩቅ ሲታየው ።
 ቡናዬ ዝነኛው ሕዝቡ ያወቀው
 በዓለም ገበያ ላይ በጣም ውድ ነው ።
 የቡናዬ ጥራት በጣም ያከፋፍላል
 እንደወርቁ ሁሉ በዓለም ያስጠራኛል ።
 ለመከትከትና ደግሞም ለማረም
 አንድ ጊዜ ከተከልሁ ዙሬ አላየውም ።
 ሳልተክል ሳላርም ተኝቼ ከርሜ
 በብዙ አቀናለሁ ወፍ አራሽ ለቅሜ ።
 ምንም ሳልከተከት ደገላ ሲመስል
 ሳልለቅመው ይረግፋል እንኳን ልተክል
 በዱሩ ሲበቅል ቡናው ሳልተክለው
 ከተከልሁትማ እንዴት ላርመው !
 የሀገሬ ዝናም ምቹ ነው ለአትክልት
 በመጠን ይዘንማል በጋና ክረምት ።
 ሚበቅለው አትክልቱ በወንዶ በዲላ
 ምንም አይከብኩስ ዕንጨቱም ቢበላ ።
 ይርጋ ዓለም ሲዳሞ ወላሞና ሶዶ
 ቦረና ጀምጀምቱ ደራሳና ወንዶ
 በቄሎው ይመስላል ከራሱ አጋሚዶ
 ራስም ሚገምስ ታላቅ ፍሬው መንዶ ።
 በወላሞ ሶዶ የምዘራው እህል
 ልጆችን ይችላል በዝመራም ብኩል ።
 ቦረና ወርጄ ጨዌን አመጣና
 ስበላ እኖራለሁ ተኝቼ በጤና ።
 ገንዘብን ፈልጌ እኔ ካቀናሁ
 ለዓለሙ ገበያ አተርፈዋለሁ ።

ምነው ለምን ይሆን ጨነቀው ልቤን ፤

የዚህን ምክንያት ንገራኝ ሁሉን ።

ኢትዮጵያ አይቸግርህ ልጄ ይህስ ቀላል ነው
ወርቅ አይቸግረውም ልጄ እንዳይሸጠው ።
እህል እንዳይሸምት ሥራሥር አለለት
ቡናም እንዳይገዛ ከደጃ ሞላለት
ሳያርስ ሳይከተኩት ሲሳይና ወረት
ያበቅላል ተጋኑ ችግርም የለበት «
ከግብር የተረፈ ቡና እንኳ ቢሸጥ
አድርጎት ይገባል ላንድ ቀን መጠጥ ።
ሲሳዩን አያጣም ዘለግለም ከጓሮ
ስለዚህ አይሸጥም መቸም ተቸግሮ ።
ይህ ነው ብልሃቱ ወድ የሆነበት
ከቤቱ ሞልቶ ሳል ማርና ወተት ።

ልብ በጣም ነዶኝ ነበር ሲያወሩ ብሰማ
ሲያወጋ ይውላል ሰነፍ ነው ሲዳማ ።
ይህ ነው ምክንያቱ የእህሉ ውድነት
ጤፍ ስለማይዘራ እየበላ እንሰት ።

ኢትዮጵያ ጤፍ አለመዝራቱ ሲዳሞ ርግጥ ነው
ሲሳዩ ከጓሮ ምን አደከመው ።
ምንም አያስፈርድ ቢይዘው ስንፍና
ሳይሠራ ለመኖር ገነት ገብቷልና ።
መንግሥት ቢጠይቀው እንዲማር ግብርና
ከደጅ ይሸኘዋል በሁለት እግር ቡና ።
ከቦረና ተክሎ በወላም እንዝርት
አሣምሮ ፈትሎ ቀንና ሌሊት
ብልከውን ለብሶ ሲያወራ ተረት ፤
መሥራት አለ ብሎ የሚነግረው ሰው
በከንቱ ሳይሠራ ሆዱን ካልራበው
እብድ ይባላል እንጂ መቼ ብልህ ነው ።
ያመት ልብስ የዕለት ጉርስ ሰዎቹ ካገኙ
ጳውሎስ ተናግሯል ብዙ እንዳይመኙ ።
ስለዚህ አምላኩ የሰጠውን በልቶ
ዘምኖ እየኖረ ግብርናውን ትቶ

ሲጫዎት ይኖራል ከአልጋ ላይ ተኝቶ
 ንደኛውም ደርሶ ሳይመረምረው
 እንዲያው በችኩላ ሰነፍ ነህ አለው ።
 ሚበላ ሚጠጣ ሰው ካለው ከቤቱ
 መባከን ነው እንጂ ምንድር ነው ልፉቱ ።
 ደግሞም በወርቅ በኩል ክብሩ እንዳይጉላላ
 ለዓለሙ ይተርፋል ሳለለት አዶላ ።
 ጠቃሚ መሆኑን በጥብቅ አስተወለሎ
 መንግሥቱ ሰየመው ክብረ መንግሥት ብሎ ።
 በወድማ ተዘርቶ ሲበቅል አዝመራ
 ያላንዳች ቅንጣቦ አትክልቱ ሲያፈራ
 የገነቱ ልጄ ከቶ ለምን ይሥራ!

ልብ

እንደዚህ ከሆነስ የሚሰንፍበቱ
 ተዬው ደስ ይበለው ሳለ በሕይወቱ ።
 አዝመራሽንና የቤትሽን እንስሳ
 አሁን አስተማርሽኝ ሁሉም በይወሳ ።
 ዕፀዋትሽንና ደግሞም የዱር አዉሬ
 ላጠና እወዳለሁ ሁሉንም መርምሬ ።

ኢትዮጵያ

የሚማርልኝ ልጅ አንተን ካገኘህ
 ሁሉንም በተራ አስተምራለሁ ።
 ብዙ ዕፀዋት አሉኝ በልምላሜአቸው
 የሚያነሆልሉ ቀርበው ሲያይዋቸው ።
 ምሳና ዉልክፋ ግራርና ዋንዛ
 ሰውን ያበዝዛል ያረጋል ፈዛዛ ።
 ዋርካና ቀረፎ ዋንዛ ዱር አባሎ
 በውስጡ ያስቀራል ሰውን አነሁሎ ።
 የምሳና ዋርካ አሉማና እንስት
 ቅጠል መልበስ እንጂ በክረምት ወራት
 መቸውንም አላስብ ገሳ ለመሥራት
 ተቈርጦ ሲደርቅ በይንኩሻኩሽ
 አልፈልግም ነበር ጀንዲና ፍራሽ ።
 ትልቁ ቅርቅኃ በጣም ረዥሙ
 ቅልሴን ይችላል እስከ ዘለዓለሙ ።
 ረዥም ቅርቅኃ እስካለኝ ድረስ

ምንም አይቸግረኝ ቤት ለመቀለስ ።
 ሣሩም እንደዚሁ ዘይንተረፍ ነው
 መንጋዬ ሚበላው እንዳፈቀረው ።
ሥርሥራና ገታ ንሳና ጎድር
 በጥቢ ለሚያየው ይመስላል ግራር ።
 ደግሞም አራዊቱ ቁጥር የለውም
 እንደመንጋ ፍየል ይታያል ሲተም ።
 አጋዘኑን በልቶ የቦረና አንበሳ
 ሰሚውን ያስፈራል ማለዳ ሲያገሳ ።
 ታላላቁ እንስሳ ደፋርሳና ጎሽ
 ከዱር እየዋለ አብሮኝ ነው ሚያመሽ ።
 ቀጭኔና ቆርኬ የሚዳ ፍየል
 ከከብቶቹ ጋራ አብሮ ይውላል ።
 ባገሬ በረሃ የሚፈነጨው
 አራዊት እንስሳ ቀጥርም የለው ።

ልብ

ዕፀዋት አራዊት ሰዎቹ ሲያወሩ
 እገረም ነበረ እመ በነገሩ ።
 አሁንስ ተረዳሁ በጣሙን ገባኝ
 ባይኔ ያየሁትን አንች ብትገልጪልኝ ።
 ስለዱር አራዊት እስከዚህ ይብቃና
 እንዳለሽ ንገሪኝ ሚጠቅም ለውኃ ዋና ።

ኢትዮጵያ

ለውኃ ዋናውማ እመስላለሁ ዓሣ
 ስቀስፍና ስዋኝ ሌት ተቀን ባዋሳ ።
 በታንኳ ተሳፎ በነጩ ባሕር
 ሲገጥም ባየኸው ልጄ ውድድር ።
 ከገሙ ጎፋ ጋር ሰው ለማሻገር ።
 ደዌ የሚያጠፋ የቀስል ጠላት
 ሲገቡ ሚያስደስት አለልኝ መዋት ።
 ሰውነቴ ሲያድፍ ራሴን ሲያመኝ
 ለጤናዬ ብዬ እገባለሁኝ ።

ልብ

ያንገትሽን መሣሪያ ያንገትሽን ሀብት
 ጀርዬ እንደሰማው ባይኔም ዐየሁት ።
 መወድስ ሰጥቼሽ እንሰናበት ።

ኢትዮጵያ

መወድሱን ሰጠህ አሁን ከቸኸልህ
 በተሎ ተመለስ ብዙ እንድነግርህ ።

ልብ

እሁን ቸኩልሁ እንጂ ሰዓት ሰላጣሁ
ኋላ እመለሳለሁ ጊዜ ካገኘሁ ።

መወድስ ።

አምላክ ሲዳሞ ውበት እግዚአ ልምላሜ
እምነ ሲዳሞ ድንግል ተወልዶ በድንግልና
ስለፈቀደ ሊያድን ከሳሐራ ግዞት ቦና ፤
አዳምን ከነልጅ ልጅ በታላቅ ትሕትና
ድንግል ምድረ ቦረና
ደስ ይበልሽ እስቲ በጣም ጠፍቶልሻልና ሙስና ።
ሲያዩትም አስተውሎ የልብሱን ልምላሜ ንጽሕና
ከሩቅ ኑ ሳጡኝ ይላል አንገትሽ ብላቴና
ይማርካልም በግድ የዓለሙን ሁሉ ልቡና
በአረንጓዴ ቀለም የጠለቀ ልምላሜ ቀሚስ ለብሷልና ።